

DE VOORHANG (4) in de Tabernakel hjms

Geliefde broeders en zusters, In Deel 3 van deze studie zagen we dat de vier pilaren van de Voorhang in de Tabernakel verwijzen naar de vier levende wezens rondom de troon van God. We ontdekten de identiteit van deze wezens, namelijk de volledige heerlijkheid en tegenwoordigheid van God. Een alom tegenwoordige God in Zijn ontzagwekkende en geweldige, fenomenale en voor mensen onbegrijpelijke existentie, heerlijkheid en kracht. Maar we zagen voorts, dat zij ook het verterende vuur Gods representeren. Een verterend vuur dat ter wille van de zondaar veranderde in genadevuur door Jezus Christus. Oh, prijst God voor deze oneindige, onbegrijpelijke Liefde en genade. In dit Deel 4 zullen we met name ingaan op de specifieke taak van de vier levende wezens. De volgende paragrafen komen aan de orde:

*De taak van de vier levende wezens
De vier levende wezens hebben nóg een meest bijzondere taak
De vier levende wezens als de goddelijke Spruit
De vier banieren*

Tot besluit zullen we in Deel 5 de vier personen die de dood hebben overwonnen, de revu laten passeren. Allereerst natuurlijk Jezus, maar ook Henoeh, Mozes, Elia. Ook zij hebben indirect met het Voorhangsel te maken. Daarna zullen we nog enige aandacht schenken aan de eerste vier zegelordelen uit Openb. 6.

De taak van de vier levende wezens

De vier levende wezens (cherubs, cq. cherubim) rondom Gods troon hebben speciale taken. In Deel 3 zagen we in de visioenen van Ezechiël en Johannes van Patmos reeds iets van hun grote activiteit en aanbidding van God. Maar nu zullen we verder zoeken naar hun taken. Hierdoor zullen we nóg meer begrip met betrekking tot hun identiteit verkrijgen.

Want we zien de cherubim allereerst als bewaarders van de hof van Eden. Na Adam's zonde mocht de mens het paradijs niet meer betreden, zoals in de vorige delen aan de orde kwam. Gen. 3:23-24 – *“23 Zo verzond hem de HEERE God uit den hof van Eden, om den aardbodem te bouwen, waaruit hij genomen was. 24 En Hij dreef den mens uit; en stelde cherubim tegen het oosten des hofs van Eden, en een vlamig lemmer eens zwaards, dat zich omkeerde, om te bewaren den weg van den boom des levens.”*

De “cherubim” zijn in dit schriftgedeelte, zoals in de vorige delen reeds ter sprake kwam, het beeld van onze God, Die met het zwaard des Geestes, hetwelk is het Woord van God (Efez. 6:17; Hebr. 4:12), de toegang tot het paradijs en de Boom des Levens bewaakten, zodat de mens niet meer zou kunnen binnengaan. Leest u ook Joz. 5:13-15 en Ex. 3:1-5. We herkennen in dit beeld de ongescheurde Voorhang met in de gordijnstof cherubim geweven (Ex. 26:31; 2 Kron. 3:14). In de oud-testamentische tijden mocht niemand toen dóór de Voorhang het Allerheiligdom binnentreden. Slechts éénmaal per jaar mocht de hogepriester onder de juiste condities (met het bloed van een offerdier en met het juiste reukwerk) binnengaan om verzoening te doen voor zichzelf en voor het volk.

Maar we zien de cherubim vervolgens ook als bewaarders boven óp het Verzoendeksel van de Arke des Verbonds in het Allerheiligdom. Als het ware wachthoudend over hetgeen dat onder hen is, namelijk de Ark met het Verzoendeksel.

Ex. 25:17-21 – *“17 Gij zult ook een verzoendeksel maken van louter goud; twee ellen en een halve zal deszelfs lengte zijn, en anderhalve el deszelfs breedte. 18 Gij zult ook twee cherubim van goud maken; van dicht goud zult gij ze maken, uit de beide einden des verzoendeksels. 19 En maak u een cherub uit het ene einde aan deze zijde, en den anderen cherub uit het andere einde aan gene zijde; uit het verzoendeksel zult gijlieden de cherubim*

maken, uit de beide einden van hetzelfde. 20 En de cherubim zullen hun beide vleugelen omhoog uitbreiden, bedekkende met hun vleugelen het verzoendeksel; en hun aangezichten zullen tegenover elkander zijn; de aangezichten der cherubim zullen naar het verzoendeksel zijn. 21 En gij zult het verzoendeksel boven op de ark zetten, nadat gij in de ark de getuigenis, die Ik u geven zal, zult gelegd hebben.”

Cherubs zijn dus de bewaarders van en verwijzen naar Gods heerlijkheid en Gods heilige aanwezigheid. In feite zijn zij Gods heerlijkheid (zie Deel 3). Zij bewaarden ook de plaats (de Ark) waar God temidden van Zijn volk woonde en met hen sprak (Ex. 25:8,21-22; 1 Sam. 4:4; 2 Kon. 19:15; 1 Kron. 13:6; Jes. 37:16).

Daarom, broeders en zusters, is het in dit verband goed om te beseffen, dat die Arke des Verbonds naar de Bruid van Christus, de Gemeente, verwijst, terwijl het gouden Verzoendeksel verwijst naar Jezus, de Hemelbruidegom. Hij is het geslachte, goddelijke Offerlam, Dat voor ons verzoening deed. We zien in de cherubim dus óók dat Gods heerlijkheid en heilige aanwezigheid rust op de wonderbaarlijke, heilige Gemeenschap tussen Jezus en Zijn Bruid. We lezen daarom in Openb. 21:3 dat God bij Bruid en Bruidegom woont.

De twee gouden cherubim op het gouden Verzoendeksel waren overigens getrokken en geslagen uit hetzelfde stuk goud als het Verzoendeksel zelf (Ex. 25:17-21). Het was dus één onlosmakelijk geheel. Het is dan ook niet moeilijk te begrijpen dat dit geheel van Verzoendeksel en cherubim verwijst naar de Drie-enige God, Die het Verlossingswerk van Jezus voor Zijn Bruid bewaart.

Als bewaarders van Zijn heerlijkheid zijn de cherubs dus altijd dáár waar God is.

In dit verband zijn de cherubs daarom zelfs de dragers van God als Hij Zich verplaatst. Want in Ps. 18:11 lezen wij het volgende: *“En Hij (d.i. God) voer op een cherub, en vloog; ja, Hij vloog snel op de vleugelen des winds.”*

Dit betekent allereerst dat God gedragen wordt door Zijn heerlijkheid. Zij behoren bij elkaar. Maar aangezien God, Die alom tegenwoordig is, eigenlijk niemand nodig heeft om Zich te laten bewaren en om Zich verplaatsen, kan het niet anders dan dat Hij ook bewust gebruik maakt van cherubim. Namelijk om Zijn aanwezigheid en daarmee Zijn heerlijkheid te presenteren. Want de mens is niet in staat om God te aanschouwen. Hij zou sterven (Ex. 33:20). In Deel 3 kwam het reeds aan de orde.

Cherubs dragen Gods troon overigens in samenwerking met de raderen, waarover we in het visioen van de profeet Ezechiël in Ezech 1 reeds hebben gelezen.

De cherubim, de vier levende wezens, zijn daarom voortdurende getuigen van Gods persoonlijke aanwezigheid. Zij bewaren, dragen en zijn Zijn oneindige heerlijkheid. Waar de cherubs zijn, is God persoonlijk tegenwoordig. Omdat zij Gods heerlijke aanwezigheid voor sterfelijke mensen zichtbaar maken, zijn zij in feite ook God Zelf. In Deel 3 ontdekten we dat de cherubim met name wijzen op Jezus. In Zijn oneindige liefde en genade openbaarde God Zich aan de mens middels en in Zijn Zoon Jezus Christus Hebr. 1:1; Joh. 1:18). Jezus is het Beeld van Gods Zelfstandigheid en het Afschijnsel van Gods heerlijkheid (Hebr. 1:3).

De vier levende wezens hebben nóg een meest bijzondere taak

Vier pilaren die de Voorhang dragen! In die Voorhang geweven cherubim! Verwijzend naar vier levende wezens rondom Gods troon. Levende wezens die de toegang tot het Allerheiligdom van de hemel bewaren, opdat de zondige mens niet kan binnentreden (zie Deel 1 en 2). Levende wezens, cq. cherubim, die Jezus representeren! Maar, broeders en zusters, spreekt het dan niet voor zich, dat wanneer de cherubim, die vier levende wezens, met name op Jezus Christus wijzen, zij dan ook direkt betrokken zijn bij Zijn geweldige verlossingswerk?

We zagen in Deel 3, dat de cherubim ook “serafs” worden genoemd (Jes. 6:2). De serafs wijzen op Jezus als de koperen slang (Joh. 3:14). Jezus als de koperen slang is één aspect

van Zijn geweldige Verlossingswerk voor het verloren mensdom. God bracht redding aan de mensen door Zijn Zoon te offeren. Wie op Jezus blikst en Hem aanneemt, zal worden gered (Joh. 3:14-16). Jezus was volkomen één met God de Vader (leest u Joh. 17 en Hebr. 1:1-3) en op Hem rustte ook de volheid van de Heilige Geest (Jes. 11:1-2; 61:1). Door de onafgebroken gemeenschap met de Vader en de geweldige Opstandingskracht van de Heilige Geest kon Jezus Zijn werk volbrengen. De Heilige Geest wekte Hem op uit het graf.

Maar er was nog een vervolg! Ná Zijn kruisdood ging Jezus dwars door de Voorhang naar de troon van God toe en opende de Weg voor de mens. En daar nam Hij plaats aan de rechterhand van God. Waarom eigenlijk? Uitsluitend om Zijn hoogst verdiende eer en heerlijkheid in ontvangst te nemen? Neen, mijn broeders en zusters, niet uitsluitend hierom!

Jezus' Verlossingswerk werd pas compleet doordat Hij nu als de hemelse Hogepriester en de Middelaar een voortdurend overwinningsleven voor de kinderen Gods kan toebereiden. Een overwinningsleven dat mogelijk is geworden, doordat Jezus voortdurend voor de Zijnen pleit en bidt (Hebr. 2:17-18; 4:15-16; 5:9; 7:24-25; 9:14,24).

Het is hiérom dat de cherubim (die Jezus representeren en uitbeelden) altijd actief zijn en altijd werkend en helpend met een geweldige Opstandingskracht, altijd daar aanwezig waar de Heilige Geest is, namelijk bij die kinderen Gods die hulp nodig hebben. Dit is thans hun bijzondere taak!

Het Voorhangsel is nu gescheurd, de Hoogweg naar Gods troon is vrij. De cherubim zijn nu actief en ontplooiën voor Gods kinderen een geweldige Kracht in Jezus. Dezelfde Opstandingskracht, Die Jezus uit de dood opwekte en in de hemel plaatste, zal ook ons uit de doden op wekken en in de hemel brengen. Het is een Kracht zó groot, dat het ons toegang tot het Allerheiligdom verleent en ook ons vrijmaakt van de kwade invloeden van ons vlees. John 11:25 – *“Jezus zeide tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven;”*

Laten we eens lezen over de activiteiten van de cherubim. Ezech. 1:12-21 – *“12 En zij gingen elkeen rechthoek voor zijn aangezicht henen; waarhenen de geest was om te gaan, gingen zij; zij keerden zich niet om, als zij gingen. 13 Aangaande de gelijkenis der dieren, hun gedaante was als brandende kolen des vuurs, als de gedaante der fakkelen; datzelfde vuur ging steeds tussen die dieren; en het vuur had een glans, en uit het vuur kwam een bliksem voort. 14 De dieren nu liepen en keerden weder als de gedaante van een weerlicht. 15 Als ik die dieren zag, ziet, zo was er een rad op de aarde bij die dieren, naar vier aangezichten van hetzelfde. 16 De gedaante der raderen en derzelve maaxsel was als de verf van een turkoois; en die vier hadden enerlei gelijkenis; daartoe was hun gedaante, en hun maaxsel, alsof het ware een rad in het midden van een rad. 17 Als zij gingen, zij gingen op hun vier zijden; zij keerden zich niet om, als zij gingen. 18 En hun velgen, die waren zo hoog, dat zij vreselijk waren; en hun velgen waren vol ogen rondom aan die vier raderen. 19 Als nu de dieren gingen, gingen de raderen bij hen; en als de dieren van de aarde opgeheven werden, werden de raderen opgeheven. 20 Waarhenen de geest was om te gaan, gingen zij, waarhenen de geest was om te gaan; en de raderen werden tegenover hen opgeheven; want de geest der dieren was in de raderen. 21 Als die gingen, gingen deze; en als die stonden, stonden zij; en als die van de aarde opgeheven werden, werden de raderen tegenover hen opgeheven; want de geest der dieren was in de raderen.”*

Oh, mijn broeders en zusters, het troongezicht dat Ezechiël uit genade mocht aanschouwen, schetst ons een ontzagwekkend en onbegrijpelijk beeld van hun activiteit. Wij kunnen ons daarom zelfs geen voorstelling maken hoe ontzagwekkend groot de Kracht is, die Jezus en de Heilige Geest ontplooiën, om ons in staat te stellen na onze bekering een voortdurend overwinningsleven te leiden. Maar indien wij slechts op Jezus blikken in vol geloof en vertrouwen, dan zullen wij eens de behouden aankomst in de hemel mogen smaken.

De vier levende wezens waren als brandende kolen vol bliksemend vuur en als fakkels (Ezech. 1:13). Zij waren als weerlichten, d.w.z. als bliksems (Ezech. 1:14). Vuur wijst ons in geestelijke zin onder andere op de Heilige Geest (Matt. 3:11; Luk. 3:16; Hand. 2:1-4). Zij

waren één en al goddelijke activiteit. Altijd vastberaden gingen zij steeds rechtuit en nooit omkerend (Ezech. 1:9,12,17). Dát is een geweldige eigenschap van de grote Opstandingskracht van God dóór de Heilige Geest en daarmee ook een geweldig aspect van Zijn heerlijkheid. God is immers onveranderlijk (Hebr. 6:17-18). Hij liegt niet (Tit. 1:2) en Hij doet wat Hij heeft beloofd (Rom. 11:29).

Ezechiël zag dat er bij de vier levende wezens draaiende raderen aanwezig waren als beeld van grote activiteit en kracht (Ezech. 1:15-21). Deze raderen verwijzen rechtstreeks naar de Heilige Geest, Die onvermoeibaar vol van activiteit, vol stormkracht is (Hand. 2:2). Een “rad” is in het Hebreeuws “ofan” (אֹפֶן), een woord dat afkomstig is van een niet-voorkomende stam met gewoon de betekenis van “omdraaien, rondwentelen”. Het bijzondere in dit verband is echter Spr. 25:11 – *“Een rede, op zijn pas gesproken, is als gouden appels in zilveren gebeelde schalen.”* Dat wil zeggen, *“een woord uitgesproken onder de juiste omstandigheden is als gouden appels in beeldhouwde zilveren schalen”*. De uitdrukking “op zijn pas”, dat wil zeggen “onder de juiste omstandigheden” luidt in het Hebreeuws letterlijk “op zijn rad – “ofan” – אֹפֶן “. Voelt u de betekenis aan, broeders en zusters? Een gesproken woord (hét Woord van God) dat gedragen (gezalfd) wordt door het rad (van de Heilige Geest), is als gouden appels in een zilveren schaal. De ronddraaiende raderen verwijzen dus naar de Heilige Geest, Die volop actief is met het door Hem gezalfde Gods Woord.

Zowel de vier levende wezens als de velgen van die raderen waren vol ogen (Ezech. 1:18; Ezech. 10:12; Openb. 4:6). Ogen die alles zien, onderscheiden en doorgronden. Ogen die de oprechtheid van elk hart dat aan Jezus voeten komt, doorgronden. Ogen die zien, wie er begeert naar een opwekking in zijn leven. Ogen die zien, wie er oprecht in het Allerheiligdom tot Gods troon wil naderen. Ogen die zien, wie er Jezus nodig heeft en naar Hem begeert.

Zij hadden ook vleugelen om overal te kunnen zijn (Ezech. 1:6,8). Zij gingen altijd daar waarheen de raderen door de Geest zich bewogen (Ezech. 1:12,19-21). Waarheen beweegt zich Gods Geest, broeders en zusters? Is het niet overal op aarde om verloren mensen te redden en kinderen Gods te helpen om dagelijks in hun levens geestelijk te overwinnen? Openb. 5:6 – *“En ik zag, en ziet, in het midden van den troon, en van de vier dieren, en in het midden van de ouderlingen, een Lam, staande als geslacht, hebbende zeven hoornen, en zeven ogen; dewelke zijn de zeven geesten Gods, die uitgezonden zijn in alle landen.”* Zach. 4:10b – *“.....; dat zijn de ogen des HEEREN, die het ganse land doortrekken.”*

Oh, mijn broeders en zusters, wat een geweldige Verlossingskracht kwam er vrij toen Jezus voor ons stierf, waardoor het Voorhangsel scheurde. Wat een Opstandingskracht dat ook voor ons de Weg naar God in de hemel werd geopend. Maar welk een uiterste genade dat die Weg niet slechts in theorie voor ons is geopend, maar óók in de praktijk.

We mógen nu niet alleen komen, neen, we kúnnen nu ook komen. Door Jezus, onze hemelse Hogepriester, Die werkt en pleit en strijdt en bidt. Dóórr de Heilige Geest met Zijn voortdurende hulp en leiding. Tótdat wij behouden zijn aangekomen in de hemel.

Duizenden jaren was de hemel gesloten voor het zondige mensdom door de cherubim met hun vlammeende zwaard (Gen. 3:23-24). Maar nú is de hemel weer open. Door Jezus! Het Lam Gods, die nu óók onze Hogepriester is geworden en Zijn Heilige Geest in onze harten heeft uitgestort. De verzoening tussen God en mensdom heeft plaatsgevonden. God is weer bereid om de mensen in Zijn armen te ontvangen. Mensen die het Offer van Zijn Zoon hebben aanvaard. Hallelujah, hallelujah, hallelujah, wat een oneindige grote liefde en wat een onverdiende genade! Hoe groot is toch onze lieve God en Jezus, onze Heiland.

In Deel 1 van deze studie kwamen de vier kleuren van het Voorhangsel aan de orde. Kleuren die verwijzen naar vier geweldige (karakter-)eigenschappen van Jezus, maar die daarmee ook in relatie staan met Jezus' viervoudige positie (vier hoedanigheden) toen Hij op aarde wandelde. Het geheel is als een prachtig borduurwerk dat ons Zijn volmaaktheid toont.

In de volgende paragraaf zullen we zien dat de vier levende wezens rondom Gods troon wederom wijzen op die vier geweldige hoedanigheden van Jezus.

Deze vier hoedanigheden tonen Jezus' volmaakte natuur, waardoor Zijn Verlossingswerk op aarde zo absoluut volkomen kon zijn. Maar daarom is Zijn Verlossingswerk voor ons in de hemel in Zijn functie als Hogepriester, waardoor ons vlees zal worden gekruisigd en wij worden geheiligd, óók volmaakt. Als hemelse Hogepriester bezit Jezus nog steeds dezelfde vier volmaakte hoedanigheden.

De vier levende wezens als de goddelijke Spruit

Broeders en zusters, we hebben gezien dat de vier levende wezens, cq. de cherubim, naar de heerlijkheid en aanwezigheid van God in Zijn geweldige Opstandingskracht verwijzen. Een God, Die Zich aan ons kenbaar heeft gemaakt en geopenbaard middels Jezus. Tóch is hiermee nog zeker niet alles over deze vier levende wezens gezegd.

We zullen ons nu richten op het Aangezicht van de vier levende wezens.

Ezech. 1:10 – *“De gelijkenis nu van hun aangezicht was het aangezicht eens mensen, en het aangezicht eens leeuws hadden zij vier aan de rechterzijde; en ter linkerzijde hadden die vier eens ossen aangezicht; ook hadden die vier eens arends aangezicht.”*

In Ezech. 10:14 zien we echter nét iets anders: *“En elkeen had vier aangezichten; het eerste aangezicht was het aangezicht eens cherubs, en het tweede aangezicht was het aangezicht eens mensen, en het derde het aangezicht eens leeuws, en het vierde het aangezicht eens arends.”*

Sprak Ezechiël eerst over het aangezicht van een os, later sprak hij van het aangezicht van een cherub. Tóch is er blijkbaar geen verschil, want in Ezech. 10:22 zei Ezechiël: *“En aangaande de gelijkenis van hun aangezichten, het waren dezelfde aangezichten, die ik gezien had bij de rivier Chebar, hun gedaanten en zij zelve; zij gingen ieder recht uit voor zijn aangezicht henen.”*

Ik wil mij daarom gewoon bepalen bij Ezech. 1:10, omdat ook Openb. 4:7 hiermee correspondeert.

We lezen in feite in Ezech. 1:10, dat wanneer de vier levende wezens (recht van voren) aangekeken werden, hun aangezicht leek op het aangezicht van een mens. Aan de rechterkant van hun aangezicht leken zij op een leeuw, terwijl zij aan de linkerzijde op een os leken. Desondanks leek hun aangezicht ook op een arend. Wat heeft dit ons te vertellen?

In de studie [“POORT van de Tabernakel – de”](#) hebben we gezien, dat de vier openingen (dit zijn de vier evangeliën) van de Poort van de Tabernakel op viervoudige wijze verwijzen naar Jezus, het door God gezonden Offerlam. Zojuist merkte ik reeds op, dat ook in Deel 1 hier aandacht aan werd besteed.

In het evangelie van Mattheus zien we Jezus uitgebeeld als de Koning der koningen.

In het evangelie van Johannes zien wij Jezus in Zijn hoge functie van Zoon van God.

In het evangelie van Lukas wordt Hij uitgebeeld als gewoon mens, als de Zoon des mensen.

In het evangelie van Markus zien wij Jezus in zijn nederige functie als de grote Dienstknecht.

In dit gegeven zullen we ons antwoord en de relatie met de vier levende wezens zoeken, zoals ook in de Amplified Bible wordt gedaan getuige een noot op Ezech. 1:10.

Het aangezicht van de vier levende wezens was het aangezicht van een mens.

Dit was het allereerste wat aan Ezechiël opviel, toen hij hun aangezichten aanschouwde. Ze leken op een mens.

Broeders en zusters, wat is het eerste wat ons opvalt aan onze Onze Heiland Jezus Christus? Is het niet dat Hij de Zoon des Mensen is? God gaf Zijn enige Zoon om ons te redden (Joh. 3:16). Onze Heer en Heiland werd als mens geboren (Luk. 2:11; Fil. 2:7b). Dit is dé belangrijkste boodschap van het Evangelie hetwelk verkondigd moet worden. God werd mens en stierf aan het kruis om het voor eeuwig verloren mensdom te redden.

Jezus kwam als het ware als een rijsje, als een jonge groene loot, als een spruit te voorschijn uit de dorre aarde van een inktzwarte wereld. Jes. 53:2 – *“Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten, en als een wortel uit een dorre aarde; Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben.”*

Jezus ontsproot aan de aarde als een Mens. Zach. 6:12 – *“En spreek tot hem, zeggende: Alzo spreekt de HEERE der heirscharen, zeggende: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal des HEEREN tempel bouwen.”*

Maar het aangezicht van de vier levende wezens geleeek (van rechts) ook op een leeuw. Jezus ontsproot niet alleen als Mens aan de aarde, maar ook als de grote Koning, uitgebeeld als de Leeuw uit de stam van Juda, uit het huis van David.

Jer. 23:5 – *“Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid doen op de aarde.”*

Openb. 5:5 – *“En een van de ouderlingen zeide tot mij: Ween niet; zie, de Leeuw, Die uit den stam van Juda is, de Wortel Davids, heeft overwonnen, om het boek te openen, en zijn zeven zegelen open te breken.”*

Het aangezicht van de vier levende wezens geleeek (van links) voorts op een os.

Wat heeft dit ons te vertellen? Jezus ontsproot ook aan de aarde als een Dienstknecht, uitgebeeld in de os. Een os is immers een jukdragend lastdier, dat het zwaarste werk voor de mensen verzet.

Zach. 3:8 – *“Hoor nu toe, Josua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen.”*

Mark. 10:45 – *“Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen.”*

Matth. 11:29 – *“Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen. “*

Het aangezicht van de vier levende wezens leek tenslotte nog op een arend.

Jezus ontsproot aan de dorre aarde als de Zoon van God, uitgebeeld in de arend.

Ezechiël zag de aangezichten van de levende wezens van voren als een mens, van rechts als een leeuw en van links als een os. Maar tóch was de beschrijving van hun aangezicht niet compleet. Want het overall-beeld van hun aangezicht leek volgens Ezechiël desondanks ook nog op de arend. Van voren lijkend als een mens, van opzij als leeuw en os, maar tóch in z'n geheel weer op de arend lijkend.

Broeders en zusters, was de eerste boodschap van het Evangelie dat God in Jezus Mens werd en voor ons stierf, de állesomvattende boodschap van het Evangelie is, dat Jezus de Zoon van God is. Hij is als Spruit óók de goddelijke, Zijn kinderen beschermende, Arend. Van hoog uit de lucht speuren Zijn felle ogen de aarde af en ieder die Hem nodig heeft en zich aan Hem toevertrouwt, brengt Hij op Zijn vleugelen in veiligheid.

Jes. 4:2 – *“Te dien dage zal des HEEREN SPRUIT zijn tot sieraad en heerlijkheid, en de vrucht der aarde tot voortreffelijkheid en tot versiering dengenen, die het ontkomen zullen in Israel.”*

Exodus 19:4 – *“Gijlieden hebt gezien, wat Ik den Egyptenaren gedaan heb; hoe Ik u op vleugelen der arenden gedragen, en u tot Mij gebracht heb.”*

Openb. 12:14 – *“En der vrouwe zijn gegeven twee vleugelen eens groten arends, opdat zij zou vliegen in de woestijn, in haar plaats, alwaar zij gevoed wordt een tijd, en tijden, en een halven tijd, buiten het gezicht der slang “*

Deut. 32:11-12 – *“Gelijk een arend zijn nest opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn vleugelen uitbreidt, ze neemt en ze draagt op zijn vlerken; Zo leidde hem de HEERE alleen, en er was geen vreemd god met hem.”*

Isaiah 40:31 – *“Maar dien den HEERE verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen*

opvaren met vleugelen, gelijk de arenden; zij zullen lopen, en niet moede worden; zij zullen wandelen, en niet mat worden.”

Leest u in dit verband ook nog Jer. 49:22 en Job 39:30-33.

Zoals we nu het volle beeld van de goddelijke Spruit Jezus Christus in al Zijn heerlijkheid viervoudig weerspiegeld zien in de vier evangeliën (als Zoon van God, als Koning, als Dienstknecht en als Zoon des mensen), alzo zien we dit beeld viervoudig weerspiegeld in de vier levende wezens als personificaties van de heerlijke aanwezigheid van Jezus in Zijn ontzagwekkende Opstandingskracht. Jezus Die Gods Zoon is, maar ook onze Hogepriester. Het is deze goddelijke heerlijkheid die wij binnentreden als wij in onze aanbidding in het Allerheiligdom van de hemel verschijnen. Omdat die volmaakte Jezus, onze Hogepriester en het Beeld van God dáár is. Gezeten aan de rechterhand van de Vader en gekroond met volmaakte Eer en Heerlijkheid, omdat Hij voor ons het lijden des doods verdroeg.

Tot besluit van deze paragraaf wil ik u het volgende niet onthouden. In het Hebreeuws is “spruit” indien figuurlijk gebruikt “*nee-tser*” (נצר). De naam “Nazareth”, het stadje waar Jezus opgroeide, is van dit woord “*nee-tser*” (נצר) afgeleid en luidt “*nats-rat*” (נצרת). Laten we nu Joh. 19:19 eens lezen: “*En Pilatus schreef ook een opschrift, en zette dat op het kruis; en er was geschreven: JEZUS, DE NAZARENER, DE KONING DER JODEN.*” Feitelijk stond er dus op het opschrift: “*JEZUS, DE SPRUIT, DE KONING DER JODEN.*”

Mijn broeders en zusters, deze volmaakte door God gezonden Spruit, Die in alles volkomen overwon als Zoon des Mensen, als Dienstknecht, als Zoon van God en als grote Koning, biedt u Zijn volmaakte hulp aan. Hij stierf niet alleen op aarde voor u en waste u rein van al uw zonden. Hij vergaf niet alleen uw misdaden en opende de Weg voor u naar de hemel. Neen, nu mag u voor God verschijnen voor een diepe gemeenschap met Hem. En daar zit ook Jezus, uw Hogepriester, volmaakt in Zijn overwinnende Kracht. Hiermee zal Hij u volkomen heiligen en in staat stellen om uw vlees volkomen te laten kruisigen.

De vier banieren

Broeders en zusters, het valt eigenlijk het kader deze studie over de Voorhang iets te buiten, maar de vier levende wezens rondom Gods troon hebben óók te maken met de vier banieren (vaandels) van de vier legers van Israël, die zich rondom de Tabernakel legerden. Elk leger bestond uit drie van de twaalf stammen van Israël.

Deze vier legers hadden zoals gezegd elk een banier, namelijk de banieren van Juda, van Ruben, van Efraïm en van Dan (Num. 2:2-3,10,18,25; Num. 10:14,18,22,25). Deze banieren dienden als oriëntatiepunt voor de soldaten om zich te groeperen en de aanval te hervatten of om zich te verdedigen (Jes. 5:26; 13:2; 18:3; 30:17).

Welke afbeeldingen (veldtekenen) deze banieren voerden, is niet met zekerheid bekend. De Bijbel vermeldt hier niets over. Maar volgens een oude Joodse overlevering was het veldteken van Juda een leeuw, van Ruben een mensengestalte, van Efraïm een os of stier en van Dan een arend. Is dit niet wonderbaarlijk?

Nu zijn vele christenen wel bekend met het feit, dat Juda uitgebeeld wordt door een leeuw (Openb. 5:5), maar ook uit de betekenis van de andere drie namen blijkt dat die oude overlevering wel eens juist zou kunnen zijn.

Want Ruben (“*Re-oeveen*” – ראוּבֵן) betekent “*zie, een zoon*” en verwijst dus naar de mens. Efraïm (“*Efrajiem*” – אֶפְרַיִם) betekent “*ik zal vruchtbaar zijn*”, aldus verwijzend naar een ploegende os.

Dan (“*Dan*” – דָּן) betekent “*rechter*”, daarmee verwijzend naar de arend die hoog vliegend alles overziet.

De Tabernakel omringd door vier banieren heeft ons blijkbaar heel wat te zeggen. Niet alleen is de Tabernakel als het schaduwbeeld van het Lichaam van Christus (de Gemeente) waarvan Jezus het Hoofd is (Openb. 21:3). Maar Jezus Christus, onze Heiland, omringt Zelf

ook nog eens de Tabernakel, Zijn Lichaam. Want die banieren verwijzen rechtstreeks naar Zijn volmaakte ambtsuitoefening. Want Hij is de Zoon van God (de arend), de grote Dienstknecht (de os), de grote Koning (de leeuw) en de Mensenzoon (de mensengestalte). De volmaakte Jezus, Die God is, beschermt de Gemeente, Zijn Bruid. Zij is veilig en hoeft niet te vrezen als zij volkomen op Hem vertrouwt.

Maar dat is niet alles, broeders en zusters, Jezus is ook trots op Zijn Gemeente, Zijn Bruid. En Hij pronkt met haar. Want het woord “*banier, vaandel*” dat in het Hebreeuws “*degkel*” (דגל) luidt, is afkomstig van de stam “*dagkal*” (דגל), dat “*wapperen, zwieren in de zin van pralen (met), pronken (met)*” betekent. Kunt u dat begrijpen? Dat Jezus trots op ons is en met ons pronkt? Hoe is dat toch mogelijk? Wij die eens zo diep in onze zonden verloren waren? Toch is Hij trots. Leest u maar Job 1:8; 2:3.

Ik dank God, dat een zuster in de Heer mij wees op de grootste kwaliteit van de banier, de Liefde van Jezus voor Zijn Bruid. En Zijn trots op Zijn Bruid vloeit voort uit Zijn grote Liefde voor haar. Hoogl. 2:4 – “*Hij voert mij in het wijnhuis, en de liefde is Zijn banier over mij.*” Waarom kan de Bruid dit uitroepen? Omdat zij de vier functies van Jezus in haar leven persoonlijk en ten volle heeft ervaren. En nu weet zij zich gesterkt door Zijn Liefde. De Liefde van een overbuigende Bruidegom, Die haar beschermt en koestert. Zijn Liefde die voor haar tot de allesomvattende wapenrusting Gods is geworden. Zijn Liefde die zijn uitwerking niet heeft gemist, want nu roept zij uit: “*Ondersteunt gijlieden mij met de flessen, versterkt mij met de appelen, want ik ben krank van liefde.*” (Hoogl. 2:5).

Oh, mijn broeders en zusters, ziet u hoe Jezus Alles in alles is? Hij omringt ons, Zijn Lichaam, Zijn aanstaande Bruid, met Zijn oneindige volkomenheid en heerlijkheid. Hij beschermt ons. Hij heiligt ons. Hij pronkt met ons. Hij bedekt ons met Zijn oneindige Liefde. En Hij leidt ons naar Gods heerlijkheid dwars door het Voorhangsel heen. Want Hij is ook Degeen, Die de Weg voor ons heeft geopend. Hoe wondervol is Hij toch.

Tot slot!

Broeders en zusters, er rest ons volgende week in het laatste deel van deze studie nog één onderwerp. Want het gaan door het Voorhangsel verwijst in uiterste instantie ook naar de Opstanding uit de doden, gevolgd door de Opname, cq. de Wegname. In relatie hiermee zullen we volgende week de levens van Henoeh, Mozes, Elia bestuderen, die naast Jezus de dood hebben overwonnen. Ook de eerste vier zegeloordelen komen dan aan de orde. Moge onze Heiland u deze week rijkelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)